

Fr. Barsi Balázs OFM –Telek Péter-Pál

Jézus, világ Megváltója

Szentírási elmélkedések a húsvéti időszakra

Szent Gellért Kiadó és Nyomda

Húsvét nyolcada

Húsvétvasárnap

ApCsel 10,34a. 37-43

1Kor 5,6b-8 vagy Kol 3,1-4; Jn 20,1-9

Húsvét múlhatatlan ragyogása és békessége

Látta letéve a gyolcsokat és a kendőt, amely a fején volt, nem a gyolcsok mellé helyezve, hanem külön egy helyen, összehajtva.

Nem úgy tekintünk Jézus Krisztus feltámadására, mint egy múltbéli eseményre, hanem mint a bűnbocsánatban megnyilvánuló folytonos újjáteremtésre. Hiszen a megbocsátás olyan nagy esemény, hogy az életünk értelme függ tőle. Ha nem bocsát meg az, akit szeretünk s akit megbántottunk, a létezés akár az öngyilkosságig menően is értelmét

veszti számunkra. Húsvét lényege belső, lényegében láthatatlan történet, amely itt és most érint minket: Jézus szent halálának végtelen érdemeiért megnyílik előttünk az atyai háznak, Isten belső életének ajtaja, Jézusba kapaszkodva kiléphetünk eddigi életünk halotti lepleiből, s a hit által Őbelé mint Főbe iktatva az anyag, az ösztönök és az egész világ fölötti uralomban részesülünk.

A választható két Szentlecke mindegyike ezt a tanítást mélyíti el bennünk. „*Meghaltatok – olvasuk a kolosszei levélben –, és életetek el van rejtve Krisztussal az Istenben.*” Üdvösségünk azon múlik, hogy mennyiben haltunk meg az Istent viszszaütató világ számára, illetve mennyiben fogadjuk el és vállaljuk mindennapi életünkben azt az ajándékot, hogy életünk magja: személyiségünk, értelmünk, akaratumk, szabadságunk, szeretetre való képességünk a hit által Krisztussal Isten legbelső életébe lett beágyazva, s ezáltal már a feltámadás lényegét elővételezzük. „*Nem tudjátok,*

hogy egy kevés kovász az egész tésztát megkeleszti? El a régi kovással!” – írja az Apostol az első korintusi levélben. A Húsvét előtti életből semmi rosszat, alantaszt bele ne keverjünk Húsvét utáni életünkbe! Nem arról van szó, hogy mindjárt vétkezhetetlenné kell válnunk, de arról igen, hogy nem alkudhatunk meg többé rosszra való hajlammal. Akkor valóban betölti szívünket Húsvét múlhatatlan ragyogása és békessége, amellyel a mai napon köszönt bennünket a Feltámadott.

Halottaiból feltámadt Úr Jézus Krisztus, hiába keresünk Téged, az örökkön Élőt a holtak között, az üres sírban, a leplek alatt. Kérünk, segíts, hogy e világ nyilvánvaló ürességeinek üzenetét megértve már csak az odafentvalókat keressük, amehelyek egyben „idebentvalók” is: a Te haláloed és feltámadásod által újjászületett ember szívének örök húsvéti valóságai.

Húsvét nyolcada

Húsvéthétfő

ApCsel 2,14. 22-32; Mt 28,8-15

A világtörténelem új iránya és célja

A főpapok összegyűltek a vénekkel, tanácsot tartottak, majd sok pénzt adtak a katonáknak.

A húsvét előtti utolsó tanácsülés témája Jézus pere volt, s alighogy véget ért az ünnep, ismét csak Jézus miatt kénytelen összegyűlni a főtanács. Az a tanácskozás Jézus elítélésével ért véget, ezúttal pedig feltámadásának hírét akarják elfojtani. Mindkét akció mögött a Mammon képét öltő, gyilkos sátán áll: Jézus kézre kerítéséért Júdásnak fizettek, most a katonákat vesztegetik meg. Minden

ott folytatódik, ahol Nagypénteken abbamaradt? Látszólag semmi sem változott: körös-körül az alvó város szellemi-lelki közönye terpeszkedik, a történelem vakon és céltalanul megy tovább a maga útján, hogy maga alá temessen mindent és mindenkit, aki gőgösen azt képzei, meg tudja változtatni a világ sorsát.

De vajon valóban ez a helyzet? Nézzük csak a sírtól sietve távozó asszonyokat, akiket a Feltámadott a tanítványokhoz küld, azzal az üzenettel, hogy menjenek Galileába. Figyeljük meg Pétert, amint a tizenegy kíséretében, lélekkel és erővel eltelve, hangos szóval tanúskodik Jézus feltámadásáról. Valami mégis megváltozott: gyökeres fordulatot vett a tanítványok élete, akik álmaik csúfos kudarca után megszégyenülve kullogtak haza. Jézus ismét összehívja őket, és küldetést bíz rájuk, amely az egész világhoz szól. A történelem mégsem vak és céltalan többé – Jézus adott neki új irányt és célt, a Feltámadott. És összefoghatnak

---

Húsvét nyolcada

---

a gonoszság erői, hogy mindezt megpróbálják el-
leplezni, bagatellizálni, hitelteleníteni – erőfeszí-
téseik sorra kudarcot vallanak.

*Megdicsőült Urunk Jézus, add kegyel-
medet, hogy a Veled való húsvéti találkozás új
irányt, célt, lendületet adjon életünknek. Segíts
kilépniük az álmos közömböségből, az ala-
acsony érdekek megvesztegethető kiszolgálóinak
sorából, és tedd készségessé szívünket, hogy az
élet jó hírért, a feltámadás örömét és békéjét to-
vábbadjuk mindazoknak, akikhez küldesz
bennünket.*

Találkozás a Feltámadottal

Mária hátrafordult, és látta Jézust, hogy ott áll, de nem tudta, hogy Jézus az.

Mária Magdolna szemét elfátyolozták a könnyek, úgyhogy nem látja meg, hogy Jézus áll előtte. Jézus is sírt földi életében, de Ő könnyein át mindig látott bennünket, és megrendültségében is arra figyelmeztette a halott Lázár nővérét, Mártát, hogy minden lehetséges annak, aki hisz. Mária Magdolna azonban önmagát, saját veszteségét siratja. A Mester holttestéhez való ragaszkodása megakadályozza abban, hogy felismerje az Élőt. Az angyalok

láttán nem ijed meg, de nem is örvend, gépiesen felel a kérdésekre, nem vár tőlük sem részvétet, sem segítséget. Néz, de nem lát, „hallja a hangot, érti a szót”, mint Ágnes asszony Arany Jánosnál, de nem fogja fel a szavak értelmét. Akaratán kívül mégis kimondja a titkot, hiszen a feltámadott Úr valóban „elvitte” a halott Mestert – mindörökre.

Nem elég látni és hallani a feltámadott Urat, ez még kevés ahhoz, hogy valóban találkozzunk Vele. Egy szó kell, egy személyes néven szólítás, amely minden kétséget kizáróan csak Őtöle jöhet, s amely egyben szívünk mélyéig megérint bennünket. Ez az igazi húsvéti esemény! Olyan benső történés, amely semmiféle külső igazolást nem igényel, amely az evidencia villámfényével világít meg mindent. Ilyenben részesült Tamás apostol is, akit az Úr felszólított: „*Tedd ide ujjadat, és nézd a kezemet!*”, s aki a sebhelyek érintésével már mit sem törődve kiáltott fel, Jézus lábához borulva: „*Én Uram és én Istenem!*”

*Feltámadott Jézusunk, Te minket is a ne-
vünkön szólítasz, egyenként, személyesen. Add,
hogy belső érintésedre kilépjünk önsajnálatunk-
ból, a tegnap világához való meddő ragaszkodá-
sunkból, és új, élő kapcsolatba lépjünk Veled.
Ne engedd, hogy ki akarjuk sajátítani a Veled
való találkozás kegyelmét, hanem segíts, hogy a
Tőled kapott isteni jelet úgy őrizzük meg szí-
vünkben, hogy sietünk megszítani testvéreink-
kel az örömhírt, amelyet ránk bízál.*